
•••

11. posvátná noc

•••

Jsem Arayia.

Možná skutečná žena z hloubky času... možná bytost, která kráčí těsně vedle Tebe v některé z paralelních realit. Když mě oslovíš a nastavíš konečky svých prstů, můžeš ucítit můj dotek. Jsem tu, abych Ti pomohla poznat Tebe samotnou.

Vstupujeme do 11. - předposlední noci.

Pojďme si dnes povídat o smrti. Ve vašich časech se jí často bojíte, pojd' se na ni dnes ale podívat jako na spojence.

Každá bytost má svůj vymezený čas.

Tenhle čas je z velké části daný naplněním jejího životního Záměru. Anebo konečným potvrzením toho, že svůj záměr naplnit nedokáže.

*Pojd' si dnes úplně zlehka představit,
že Tvůj život není nekonečný.
Vědomí naší smrtelnosti nám totiž
může velmi pomoci, když nepropadneme strachu.*

*Pomůže nám kdykoli něco odkládáme.
Zlehounka a s pokorou se do toho
se mnou pojd' pustit.*

Pokud na Tebe z tématu Smrti dýchá strach, prodýchej ho a propusť.

*Potom se naład' na to, co bys určitě chtěla udělat, zažít... čemu bys dala **přednost**
- s vědomím konečnosti svých dnů? Co bys úplně **vynechala**, protože se to najednou
jeví jako úplně zbytečné?*

Jak by vypadaly Tvé dny, kdybys měla před sebou poslední naplněný týden svého života? Jakými činnostmi, jakými setkáními bys ho chtěla naplnit?

Jaké pocity bys v něm chtěla zažívat, aby sis svůj život opravdu naplno užila?

*Až si tyhle pocity přivoláš, tak si je naplno prožij. Zahał se do nich, ponoř se do jejich energie, doslova se v nich vykoupej. **Přidej vděčnost za život.** Za všechny dary, které přinesl, přináší a přinášet bude.*

*A tyhle pocity si pak **rozmísti do celého dalšího roku.** Zamysli se nad tím, kde je chceš zažívat a co pro to potřebuješ udělat. Prodlužují totiž život. Doslova.*

Arayia